

celo moramo za take čudeže Marijo prositi, ki so nam po nauku naše vere k izveličanju duše potrebni. Taki čudeži so: odpuščanje grehov in sprava z Bogom, — rast v čednostih in dobrih delih — stanovitnost do konca in srečna smrt v milosti božji. Ti čudeži so nam zares potrebni, brez njih ne moremo v nebesa. — Kar mene zadeva, vam nič ne prikrivam, ampak kar očitno povem: Moj zasebni poglobitni namen, da sem se, ako-ravno že postaran, na to daljno in težavno pot podal, je ta, da si pri Mariji izprosim srečno smrtno uro. Ako je človek star že nad 60 let, kaj ne, je pač zares že čas, da resno misli na smrt? Vi ste sicer večidel mlajši od mene, pa prej ali slej bo tudi po vas vsacega segla smrtna mrzla roka. Menim torej da bo prav, ako mi danes pred vsem in nad vse za sebe in za one, ki so nas za molitev prosili, Lurško Mater prosimo za srečno smrtno uro...¹⁾

Iz ravno istega namena je romal Kosar že l. 1881. v Loreto. L. 1891. in 1894. se je podal na jug iskat ljubega zdravja in toplega zraka, vendar je obekrat se prej oglašil pri Materi božji v Trsatu, da se jej priporoči za srečno zadnjo uro, če bi ga na potovanju utegnili nagla smrt zadeti. Res, nič ne dvomimo, da je bila Marija sama — usmiljena sestra — usmiljena Mati pri smrtni postelji ranjcega!

Mili darovi za družbo vednega češčenja:
Celje 15 fl. 50 kr., Sv. Ropert v Slov. gor. 14 fl., Sv. Peter pri Radgoni 12 fl., Rečica 3 fl. 90 kr., Solčava 12 fl., Svetinje 9 fl. 74 kr., Pameče 5 fl., Kozje 10 fl., Podsreda 3 fl. 2 kr., Sv. Peter pod Sv. gorami 11 fl.

Gospodarske stvari.

Vez gorice.

Tam goraj za hramom
En trsek stoji;
Je z grozdem obložen,
Da komaj drži.

Bistro je poglobitna romarska cerkev Marije Device na Hrvaškem; odvsod se kristjani ondi zbirajo: Črni Ogri, Graničarji, Medžimurci in tudi Štajarci, posebno od hrvaške meje. Nimam izraza za to čudovito prikazen; tudi tiste pobožnosti popisavati ne kanim. Ko smo se s procesijo iz Lepoglave sukali proti Ivanšici gori, videli smo v znožju gorice, kjer je rastlo trsovje za roko ali nogo debelo vsled posebne izgoje. Tak trs lahko nese težke grozde; ni mu treba kola ali podpore, na katero bi se naslanjal ali privezal.

Pri nas pa, kjer je trs mali in slab, treba ga je podpreti in rozgo privezati, ali je z grozdem obložena ali prazna, da je veter ne ulomi. Vez gorice je tudi zato, da se nepotrebne rozge polomijo — oplejejo, naj bi druge za plod ložje rastle. Eno rozgo pusti pri zemlji za čepek ali menda za vlačenko, živico; drugo rozgo pusti za reznik, tretjo rozgo pusti za locen; vse nepotrebne pa brez usmiljenja polomi, odrezi ali izpiplji. Tako oplete rozge na kolek lepo priveži, da ti jih nevihta ne polomi. Pri vezi gorice pazi, da grozda v goščavo ne poviješ, temuč ga lepo proti solncu obrneš. Na jeden kol več trsov ne navezuj, razun v največji sili, ali kadar trseki grozdekov nimajo. V novejši dobi se nam rana vez priporočuje; kadar grodje cvete, pusti rozge pri miru, kolikor ti je mogoče. Dober viničar hodi vedno po goricah, in kjer vidi dolgo rozgo, jo brž poveže, ter ne čaka povelja gospodarjevega.

¹⁾ Slov. pridiga pri Lurški dupljini. „Slov. Gosp.“ 1886.

Kako imaš vez gorice opravljati, kaže zdrava pamet, in te uči tvoja lastna izkušnja. Pri vezi gorice hočemo pa dve reči še skupno pomisliti. 1. Na kaj, 2. s čem se naj veže rozga?

1. V divji rasti se trs ali po zemlji širi, ali pa se na drevo spusti ter med vejami ovija, kakor srabotje. Udomačena in obdelovana rozga pa se mora lepo privezati; in sicer prvič:

a) Na brajde. Kaj neki je ta beseda — sem že mnogokrat premišljeval? Morda je brajda namesto vrajda t. j. v vrsto ali rajdo zasajen trs? Menda je to prvotna podoba gorice. Kmetič si je pred hišo v vrsti nasadil in napeljal na svislje nekatere rozge; ko je pa videl dober uspeh, določil je poseben prostor, katerega je s trsom zasadi in ogradi, da je postal — vinograd. Vinogradniki so bili nekdanj brajde več ali manj popustili. Nekaj let sem pa so si gospodarji zopet začeli brajde staviti, in trs na nje navezavati. Ne delaj si pa brajd v gorici, če tudi je rejava, ker ti še druge trse zadušijo. Rejave zasadi, brajde pa si napravi zunaj okoli gorice, na jutranji strani; ali tako, da njihova senca ne bo tebi, ne mejašu kvara delala. Naredi si tudi utico ali špalir, kjer boš poleti v senci počival, čital »Slov. Gospodarja«, skrit, da te ne najde — hudir, ki bi te v krčmo med nemškutarje vlekel! Za brajde ali utico vzami dobre sohe ali stebre iz hrastovega ali kostanjevega lesa; ožgi spodnji del v ognju ali ga s tērom ali karbolinejem namoči ter s kamenjem močno v zemljo zapši. Povprek pribij late ali napelji drot, močno napet; po njem pa razpelji rozge, ter jih lepo povezi.

Na brajdah slehrna sorta trsja ne rodi dobro. Mozlovca ali šipona menda nihče na brajde ne sili, ker le v gorici na vroči peči rad čepi in obilno rodi. Navadno najdemo na brajdah drobno črnino, katere kupec med vinom nima rad; tudi izabela se na brajde napeljava, katere se pa kupec kar boji. Trgaj jo posebej — za domači napitek. Tudi je brajdno grozde kiselejše ko goričko, ker ovo je visoko v zraku, in ga veter ložje najde; to pa je blizu zemlje, kjer je večja gorkota.

(Dalje prih.)

Žitne cene v Mariboru od 11. do 18. maja
Po hektolitrih: pšenica 5 fl. 70 kr., rž 5 fl. ječmen 4 fl., 90 kr., oves 4 fl. 15 kr., tursica ali koruza 5 fl. 60 kr., proso 4 fl. 90 kr. in ajda 4 fl. 70 kr.

Sejmovi. Dne 25. maja v Ivnici, Jarenini, Slivnici pri Mariboru, Poličanah (svinjski sejem), Ormožu, pri Sv. Filipu v Veračah, Vitanju, pri Sv. Urbanu pri Ptuj, v Rogatecu in na Ptujski gori. Dne 27. maja v Središču, Olimju, Rajhenburgu in Velenju. Dne 29. maja v Imenem (svinjski sejem). Dne 30. maja v Artičah in na Bregu pri Ptuj (svinjski sejem). Dne 31. maja na Rečici in v Cirkovicah.

Dopisi.

Iz Ljutomera. (Politično in gospodarsko društvo.) Te dni je dovolilo visoko namestništvo ustanovitev društva z imenom: »Slovensko politično in gospodarsko društvo za politični okraj Ljutomerski«. Namen tega društva bode: a) na podlagi naukov katoliške vere podučevati v političnih in gospodarskih zadevah in braniti narodne in državljanske pravice Slovencev; b) skrbeti za povzdigo gospodarskega blagostanja. Tacega društva nam je bilo že dolgo potreba; zato so vsi rodoljubi z veseljem sprejeli načrt pravil, katerega je izdelal g. dr. Rosina, odvetnik v Ljutomeru. Društvo